

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3146/2021
24.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хацића, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Кристина Блажић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Станислав Животић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 498/21 од 17.03.2021. године, у седници већа одржаној 24.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 498/21 од 17.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 498/21 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 498/21 од 17.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 3254/2018 од 05.10.2020. године, у делу којим је одбијен, као неоснован, приговор пресуђене ствари и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 557.250,00 динара, са законском затезном каматом од 08.08.2013. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 141.745,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404.

Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, Закона о адвокатури и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, обавезан је тужени да тужиоцу исплати накнаду за извршене адвокатске услуге заступања у својству пуномоћника адвоката туженог као физичког лица и предузећа „Jerina Park Group“ д.о.о. Нови Сад, чији је власник и законски заступник тужени, у више предмета пред различитим судовима Републике Србије, за које услуге је туженом испоставио рачун број .., по ком тужени није испунио обавезу плаћања адвокатских услуга према тужиоцу.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни касациони суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Примена правила о наплати адвокатских услуга у складу са адвокатском тарифом није спорна у судској пракси и не захтева ново тумачење права, па нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3).

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 15.12.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде је износ од 557.250,00 динара. Првостепена пресуда донета је 05.10.2020. године. Другостепена пресуда донета је 17.03.2021. године. На дан подношења тужбе, 1 евро је, према средњем курсу НБС, износио 119,2988 динара, па вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде представља динарску противвредност 4.671,04 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**